

180224

Herrens bön 8

“Och för oss inte in i frestelse utan fräls oss från den onde.” Matt 6:13

Frestelse är lockelse till synd, och den kommer inte från Gud utan från Satan och från det onda i våra egna hjärtan. ”Ty Gud frestas inte av det onda och frestar inte heller någon.” Jak 1:13. Satan försöker leda oss in i frestelser, för att det onda i vår karaktär ska avslöjas inför människor och änglar, så att han kan göra anspråk på oss som sin egendom. I Sakarjas symboliska profetia ses Satan som står på Herrens Ängels högra sida, medan han anklagar Josua, översteprästen, som är klädd i smutsiga kläder, och står emot det verk som Ängeln vill göra för honom. Detta representerar Satans attityd mot varje själ som Kristus försöker dra till sig. Fienden leder oss att synda, och sedan anklagar han oss inför himmelens universum som ovärdiga Guds kärlek. ”Men HERREN sade till Satan: ”HERREN skall straffa dig, Satan. Ja, HERREN skall straffa dig, han som har utvalt Jerusalem. Är då inte denne en brand ryckt ur elden?” Och till Josua sa han, ”Se, jag har tagit din missgärning från dig, och jag skall klä dig i högtidskläder.” Sak 3:1-4.

Gud försöker i sin stora kärlek att utveckla sin Andes dyrbara behag i oss. Han tillåter oss att möta hinder, förföljelse och svårigheter, inte som en förbannelse utan som den största välsignelsen i våra liv. Varje frestelse som vi står emot, varje prövning som vi modigt bär, ger oss en ny erfarenhet och leder oss vidare i det karaktärsbyggande arbetet. Den människa som genom gudomlig kraft motstår frestelser, uppenbarar för världen och för det himmelska universum vilken verkningskraft Kristi nåd har.

Men trots att vi inte ska bli förbittrade över prövningar, hur svåra de än må vara, ska vi be att Gud inte ska tillåta att vi leds dit där vi kommer att dras bort av våra hjärtans egna onda önskningsar. När vi ber den bön som Kristus gett oss överlämnar vi oss själva till Guds vägledning, och ber honom att leda oss på säkra stigar. Vi kan inte uppriktigt be denna bön, och ändå välja att gå någon väg som vi själva väljer. Vi ska vänta på att hans hand leder oss. Vi ska lyssna på hans röst som säger ”Här är vägen, gå på den.” Jes 30:21.

(Prayer s. 300. Översättning: S. Gundler)